

Тања Тасић
Народна библиотека Србије, Београд
tanja.tasic@nb.rs

Јавне библиотеке и службе за младе

Хигинс, Сјузан И. *Јавне библиотеке и службе за младе*. Прев. Весна Глушчевић. Београд: Народна библиотека Србије, 2009.

Народна библиотека Србије је, 2009. године, у оквиру Едиције *Савремена библиотека*, објавила публикацију *Јавне библиотеке и службе за младе* ауторке Сјузан И. Хигинс. Публикацију је превела Весна Глушчевић, док је редактуру превода урадила Весна Ињац.

Сјузан И. Хигинс је читав свој професионални живот посветила дечјим библиотекама, радећи, најпре као дечји библиотекар, а потом као предавач на више америчких универзитета. Области њених интересовања су развој библиотекарства и информационих наука, међународна дечја књижевност и естетско искуство читања у младости.

Публикација *Јавне библиотеке и службе за младе* са више аспеката разматра питање развијања библиотечке службе за младе. Схватајући друштвену улогу дечјих одељења јавних библиотека као један од стожера за укључивање младих у друштвене токове у смислу социјализације, образовања и будућег деловања младих као здравих појединаца, ауторка успева да пружи смернице за праксу која ће поштовати традиционалне циљеве у времену развијених информационих технологија. Публикација може да се тумачи као скуп начела, али и као водич, илустрован многобројним примерима добре праксе. Првенствено је намењена библиотекарима јавних библиотека, али многи изнети постулати могу и требало би да користе и школским библиотекарима, као и другим стручњацима који раде са децом и омладином.

Публикација је систематизирана у три поглавља. У првом, „Принципи библиотечке службе“, изнети су сегменти: историјат развоја служби за рад са децом, њихове улоге при успостављању културе писмености и доживотног учења, развој и улога дечје књижевности и, они веома важни, који се тичу дечјих права и заступања интереса деце. Посебно је истакнута важност разумевања појма писмености у савременом свету, који данас, поред елементарне писмености, подразумева и руковање свим расположивим средствима комуникације, претраживање информација, њихово селектовање и вредновање. Утемељивање духовних вредности, обучавање младих за сналажење у свету преплављеном информацијама, развијање дечјих индивидуалних способности, послови су за обучено библиотечко особље и они су описани у другом поглављу, „Пракса“. Могу успешно да се обављају једино уз пажљиво осмишљену политику која се протеже од материјалних ресурса до интелекту-

алних напора. Хигинс посебно истиче да бити добар дечји библиотекар значи бити библиотекар који послушаје и прати друштвена кретања, примењује савремене технологије, и бити у непосредном контакту са младима и разумети њихове потребе и начине на које најједноставније усвајају нова знања. То су окоснице које би требало да буду водиле при креирању наставне политике, селекцији грађе, развијању посебних програма за децу са специфичним захтевима, развијању индивидуалних и групних програма, оспособљавању деце за функционисање у дигиталном свету и развијању осећаја припадности заједнице. Треће

поглавље, „Професионализам“, бави се питањима односа библиотечких радника са најмлађим корисницима. Стављајући особље у сам центар, ауторка наглашава да кључ успеха представља усвајање става „да је библиотека јавна служба и представља императив, посебно када је реч о деци и младима“. Рад са младима у библиотекама превазилази питање библиотекарства, када је реч о младима, библиотеке су само место на којем се спроводи највећи друштвени интерес. Развијање доживотног интересовања за читање и учење требало би да буде основни циљ сваког библиотекара који ради са децом. За испуњење тог циља особље мора да користи сва расположива средства, као на пример професионално умрежавање, у циљу размене искустава и у раду на заједничким пројектима, као и сарадњи са сродним институцијама. Завршни део поглавља бави се маркетингом, позиционирањем у друштвеној заједници и евалуацијом библиотечких програма.

Публикација *Јавне библиотеке и службе за младе* могла би да представља обавезну лектуру за све колеге које раде са децом. Придобивање корисника библиотеке, а посебно њихово задржавање у савременом свету, представља све већи изазов, који може да се савлада само доживотним учењем особља и њиховом отвореношћу за промене. Библиотекар који је свестан свега што га окружује, моћи ће и да наметне библиотеку као важно место за развој друштвеног потенцијала. За остваривање успеха, поред познавања локалних прилика, непоходно је и упознавање са теоријским основама и искуствима других. Публикација *Јавне библиотеке и службе за младе* представља оно што је, можда, недостајало на овим просторима – систематично разложена проблематика са широко применљивим решењима.